

CANLILARIN TEKRAR TEKRAR YARATILMASI

Doç. Dr. Muhiddin BAĞÇECİ*

Fizik ve kimya bilgileri muvacehesinde canlılar ve gayeli ve nizamlı eserlerde malzeme olarak kullanılan maddenin özelliklerini özetleyelim; sonra Allah'ın varlığını gösteren bu delili kısaca açıklayalım :

1— Bütün maddelerin hacmi vardır. Maddelerin hepsi boşlukta bir yer kaplar.

2— İki ayrı madde aynı anda aynı hacmi doldurmaz.

3— Her maddenin bir kütlesi, (boşlukta kapladığı bir madde miktarı vardır) kütlenin ilmi tarifi: Bir maddenin üzerine uygulanan kuvvete karşı gösterdiği direnci veya evrenin her yerinde değişmeyen özelliği maddenin kütlesidir. Kütle evrenin her yerinde aynı değerdedir (1).

4— Her maddenin bir yoğunluğu vardır. Yoğunluk, bir maddenin kütlesi veya kütlesinin hacmine oranı demektir.

5— Bir maddeyi yerin merkezine doğru çeken kuvvetin değerine ağırlık denir. Bir maddenin kütlesi evrenin her yerinde aynı olduğu halde ağırlığı evrenin her noktasında başka başkadır. Bir madde yeryüzünden uzaklaştıkça ağırlığı azalır ve sonunda sıfır olur. Astronotlar uzay uçuşlarında maddenin ağırlıksız olduğunu görmüşlerdir.

6— Duran bir maddenin dışından bir kuvvet uygulanmadıkça durması, harekette olan bir maddenin hareket halinde kalması maddenin eylemsizliğidir. Dışardan bir kuvvet uygulanmadıkça madde nerede bulunursa bulunsun olduğu hal üzere kalır. Madde hareketini, biçim ve şeklini kendi dışından alır. Yani madde her bakımdan âtıldır. Eylemsizlik ve ağırlık maddenin kütlesinden ileri gelir ve kütlenin özellikleridir (2).

7— Madde etkileyen şursuz kuvvetler karşısında düzensiz olarak dağılır. «Entropinin (maddenin düzensizliğinin) korunumu da yoktur. Gerçekte bunun tersi geçerlidir. Yani tabiattaki olaylar da entropi daima artar.» (3).

(*) E.Ü. İlahiyat Fakültesi Öğr. Üyesi.

8— Kuantum fiziği (parçacıklar fiziği) kesin bulgu özelliği taşımaz. Heisenberg ve Born'a göre kuantum kuramının dayandığı temel kavram olasılıktır. Kuantum kuramına göre bir parçacığın yeri ve hızı aynı anda ölçülmez. Heisenberg belirsizlik ilkesinin izin verdiği oranda saptanabilir (4).

9— Cansız maddelerden canlı sistemler meydana gelmez. Maddedeki değişmelerin hepsi maddi alanda kalır. Canlılar ancak kendi cinsleri olan canlılardan çıkarak meydana gelir. Bir canlının canlı tohumu olmadan maddeden canlı çıkmaz. Abiyogenez (tenasül bi nefsihi yani maddeden bir canlının çıkması) görüşü batıldır (5).

10— İster makro ister mikro seviyede olsun, madde cansız (ölü) ve şuarsuzdur. İlim adamlarının pek çoğu bu görüşü kabul eder.

«Emvâtün gayru ahyâ ve ma yeş'urun (6) Tapınılan putlar cansız ölülerdir. Akıl ve şuuruları da yoktur.» Ayeti de bu gerçeği belirtir.

Maddeler, canları ve şuuruları olmadığı için aralarında anlaşıp ittifak ederek bir gaye ve maksada muvafık düzenli bir şekil, bir makina ve mekanizma sistemi meydana getiremezler.

11— Madde enerjinin tekâsüf etmiş (sıkıştırılmış) şeklidir. Einstein'ın keşfettiği $E=Mc^2$ formülü gittikçe değerini artırarak geçerliliğini korumaktadır. Fizikçilere göre kainat, madde ve ışınım halindeki enerjiden ibarettir (7).

Maddeden kendiliğinden bir rızık meydana gelmez. Yapılan deney ve gözlemler süt, et, bitki gibi bir canlının beslenmesini sağlayacak ve yaşamasına sebep olacak bir rızık elementlerinden kimyasal yollarla sentezlenemediğini göstermektedir.

Madde hakkında bilimin verdiği bu kesin verileri Kur'an-ı Kerim desteklemektedir.

a) Madde'nin; cansız, ölü, şuarsuz atıl ve dağılıp saçılan olduğuna şu ayeti kerimeler de tanıklık ederler. «Allah'atn başka taptıkları nesnelere (maddeler) bir şey yaratamazlar. Kendileri yaratılmışlardır. Canlı olmayıp ölüdürler. Ne zaman (ve nereye harici tesirlerle) kaldırılıp sevk edileceklerine dair şuuruları da yoktur (8).

b) Madde akılsızdır: «Yoksa Allah'tan başka şefaathiler (Yardımcılar) mı edindiler? De ki: Bunlar hiç bir şeye güçleri

sijen, hidrojen, karbon, azot, fosfor, kükürt, kalsiyum... gibi elementleri çeşitli nisbetlerde birleştirip canlının hücrelerini çoğaltarak, doku, damar, sinir, ciğer, mide, kafa, kol, bacak, el, ayak... gibi organlarını ve birbiri içine geçmiş harika sistemlerden müteşekkil vücut mekanizmasını yapan bir âlim yaratıcı vardır. Yukarıda gördüğümüz gibi ne elementler ve kimyevi enerjiler konulan şifreyi okuyup anlayabilirler, ne de harika vücut makinasının yapabilirler. Modern ilimde de maddeyi cansız ve şuursuz kabul edilmektedir. «Emvâtun gayrû ahya ve ma yeş'urûn» (en-Nahl 21) Element ve bileşiklerin çok akıllanarak tohumdaki planı okumaları ve buna göre çok sıkı ve düzenli bir şekilde ittifak ederek bir canlının organizmasını meydana getirmeleri muhaldir.

Çok bilgili makina mühendisi olmadan bir otomobilin planının kendi kendine çizilmesi muhaldir. Bir metal üzerine çizilmiş ve yazılmış bir otomobil planının demir yığınları içerisine atılmasıyla, demir parçalarından tertiplenip düzenlenerek bir otomobil de oluşmaz. Otomobil planının tatbik edilmesi için mutlaka onu anlayıp tatbik edecek bir akıllı ve bilgili mühendisin bulunması şarttır.

Ne kadar mükemmel yapılırsa yapılsın hiç bir makina veya kompütür veya robot, kendi kendisinin planını çıkaramaz ve bu plana göre kendisinin benzerini yapamaz. Kendi kendisinin bozukluk ve arızalarını gideremez. Makinanın bunları yapabilmesi için yapısını ve buna göre malzemesinin nasıl işleneceğini ve birbirlerine nasıl bağlanacağını bütün incelikleriyle bilmesi ve buna bağlı olarak çıkardığı plana göre metallerini toplayıp eritip kalıplara dökmesi lazım. Halbuki makinanın hiçbir şeyine dair şuuru yoktur. Şuuru olmadığı gibi elementleri plana göre birleştirecek ve bunları işleyecek aletleri de yoktur. «Bunların (tapılan maddelerin) yürüyecekleri ayakları mı yoksa tutacakları elleri mi, yahut görecekları gözleri mi, yoksa işitecekleri kulakları mı (nesi) var? (16).

Canlının planının çıkarılarak onun tohumuna konulması ve bunun doğru olarak bilinip tatbik edilmesi için maddesel alandaki konulmuş kanunlar doğrultusunda kendiliğinden husule gelecek fiziksel ve kimyasal işlemler hiç de yetmez. Planı anlayıp kimyasal yollarla uygulamak için başka bir prensibe ihtiyaç vardır. O da candır. Canlının canına konulan içgüdülerle canlının

teşekkülünde takib edilen kimyasal işlemler kontrol edilerek hiç aksamadan uygulanır. Canlı vererek canlı organizmanın teşekkülünde kontrolü sağlayan Allah Tealadır .Demek oluyor ki:

Canlının bütün özelliklerini içine alan planın tohum hücre-sine şifrenmesi için ve bu planın eksiksiz olarak uygulanması için bütün canlıların yapılarını bilen ve bunları bu şekilde yaratmaya kadir olan bir yaratıcının olması lazımdır.

Bu yaratıcı yukarıda özelliklerini saydığımız madde, kör ve şuursuz enerji olamaz. Hepimiz iyice biliriz ki suur ve bilgiyle yapılmış dayanıklı, kapalı cidarlar arasında kontrol edilemeyen enerji her şeyi yakar ve yıkar. Güneşin enerjisi de bitkilerinkinde olduğu gibi kendisini faydalı işe dönüştürecek çok ince hesaplı yapılmış mekanizma sistemi olmadan bir işe yaramaz.

Canlıların organizmaları öyle mükemmel bir şekilde düzenlenmiş makinalardır ki en ileri seviyede tekniğin imkanlarıyla yapılmış elektronik beyinler bunların yanında hiç kalır.

Oksijen, karbon, hidrojen, azot, kükürt, sülfür, kalsiyum, potasyum, sodyum, magnezyum elementleri ve bunların bileşiklerindeki mevcut kimyasal enerji (17) canlıların vücutlarında malzeme olarak kullanılmıştır. Bu sayılan elementlerin trilyonlarca atom ve molekülleri bir canlının vücudunu meydana getirmek için kendi kendilerine ittifak edip anlaşamazlar. O halde düzenli ve muazzam birer makina sistemi olan bütün canlıların özelliklerini bilerek onları başlangıçlarından itibaren tekrar tekrar yaratan bir alim ve kadir yaratıcı vardır. Bu da yüce Allah'tan başkası değildir.

Kur'an-ı Kerim insanları canlıların yaratılışlarını düşünmeye çağırmıştır. «Söyleyin; akıttığımız nutfeden insanı yaratan siz misiniz, yoksa biz mi yaratmaktayız? (18).

«Andolsun ki insanı süzme çamurdan yarattık, sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik, sonra nutfeyi kan pıhtısına çevirdik. Kan pıhtısını bir çiğnemlik et yaptık. Bir çiğnemlik etten kemikler yarattık. Kemiklere de et giydirdik. Sonra da onu başka bir yaratık yaptık.

İlahiyat fakültesi profesörlerinden bir zat, bir doçentlik adayının «Allah'ın varlığını isbat eden deliller» isimli makalesi hakkında hazırladığı raporda şunları yazıyor :

«...sözgelimi, maddede düzensizliğe eğilim olduğunu, onu bu eğilimden koruyup, ona düzen veren bir yaratıcının bulunması gerektiği görüşünü olduğu gibi benimsiyor; Maddedeki düzensizliğe kayışın maddeye Tanrı'dan bağımsız, O'na meydan okuyan bir özellik verme anlamına gelebileceğini hiç düşünmüyor. Ayrıca düzen kanıtının ayakta durabilmesi için, âlemde gerçekten bir düzenin bulunduğu; bu düzenden sapmaların olmadığını kanıtlaması gerekir ki, bu kolay bir şey değildir.»

Yukarıda özelliklerini gördüğümüz cansız, şuursuz atıl maddenin düzensizliğe kayışı ve dağılıp saçılmaya meyli Tanrı'ya meydan okumak için olmayıp onun mahiyetinin (özünün) gereğidir. Madde nerden anlasın ve ne bilsin Tanrı'dan bağımsızlığı ve O'na meydan okumayı Madde, Allah'ın kainatın ve dünya ve içindeki canlıların yapısında kullanmak üzere yarattığı malzemedir. Mesela, bir motor ustası, bir makinanın yapımında metallerin bir kısmını kullanırken, bir kısmını ileride eritmek üzere bekletir. Bekletilen madde ustanın kullanımına hazır bir vaziyette durur. Şimdi bu kullanılmadan çürümeye bırakılan malzeme ustasına meydan mı okuyor? Bir de maddenin düzensizliğe eğilimi, onun mahiyetini açıklayıp göstermek içindir. Bizim de bunu anlamamız içindir. Eğer Radyoaktif madde ve bunun ışınımlı bozulma şeklinde parçacık atarak dağılması olmasaydı, biz atomun yapısını ve maddelerin atomlardan teşekkül ettiğini nasıl anlayacaktık? Atomun enerjisinin tekasüf etmiş (sıklaştırılmış) praton, nötron ve elektronlardan meydana geldiğini nerden bilecektir. $E=Mc^2$ nasıl keşfedecektik. Alemin ve canlıların yaratılışında kullanılan enerji, atom ve moleküller Allah'a meydan okumak şöyle dursun, kendi başlarına hiçbir işe yaramayan malzemelerdir. Eğer, Allah, bize maddenin cansızlık, şuursuzluk, akılsızlık, atalet ve düzensizce dağılıp saçılma gibi eksikliklerini göstermeseydi, o zaman da pek çok insan «yaratıcılık maddenin özünden» geliyor diyecekti. Zaten inanmayan insan haksız yere pek çok bahane arar durur. Allah, inanmayanlar hakkında şöyle buyurur: «Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar, o zamanda gözlerimiz döndürülmüştür, belki de bizler büyülenmişleriz diyecekler» el-Hicr, 14-15 ve yine inanmayacaklardır.

Cansız maddenin Allah'a meydan okuması, dağılıp saçılarak değersizliğinin meydana çıkması ile değil, kendi başına düzenli bir eseri veya bir canlı organizmayı yaratması ile mümkün olurdu. Cansız maddenin bir canlı hayvanı yaratması şöyle **dur-**sun iki tekerlekli bir çocuk arabasını dahi meydana getiremez. Cenab-i Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle diyerek maddenin bu özelliklerine dikkat çekmiştir :

«**De ki:** Göklerin ve yerin Rabbi kimdir. Allaktır, de. Ondan başka, kendilerine bir fayda vermeye ve kendilerinden bir zararı gidermeye güçleri yetmeyen dostlar (ilahlar) mı edindiler. De ki: Hiç görenle görmeyen bir olur mu? (görmüyormusunuz) Yahut karanlıklarla nur eşit olur mu? (zifiri karanlıkta mı kaldınız) Yoksa Allah'a (maddeler içerisinden) O'nun yarattığı gibi yaratılan ortaklar buldular da onların gözünde yaratmaları birbirine mi benzeyip karıştı da (bunun için mi inkar ettiler)» (20).

«O (Allah) şu görüp durduğunuz gökleri direksiz yarattı. Yere sizi sarsar diye yüksek ve sabit dağlar koydu. Orada (yerde) her bir canlıdan nice çeşitler yaydı. Biz gökten de su indirdik de her türden nice güzel bitkiler yetiştirdik. İşte bunlar Allah'ın yarattığıdır. O'ndan başkasını (bunların yaratılışında kullanılan maddelerin) ne yarattığını haydi gösterin bana: Hayır, o zalimler (inkârcılar) apaçık bir sapıklık içindedirler» (21).

Alemde gerçekte bir düzenin olmadığını söyleyen Kant'tır. 200 sene önce yaşamış olan Kant zamanında ilim bugünkü kadar gelişmemiştir. Modern astronomi ve astroloji, kainatta bilgi ve iradeyle yaratılmış kusursuz bir nizamın, yıldızlar, galaksiler ve gezegenler arasında ince hesaplı, fevkalade tanzim ve tedbirlerin bulunduğunu söylemektedir. Dr. Toygar Akman, evrende ince hesaplı dengelerin bulunduğunu şöyle diyerek anlatır: «En küçük uydu ile en büyük galaksiye kadar böylesine büyük bir denge durumu sağlandığına göre, bu denge durumunun, evrenin başlangıcından itibaren bu gök cisimleri arasında birçok «bilgi alışverişi» sonunda meydana gelmiş olması gerekmektedir. Eğer böylesine bir «bilgi alışverişi» olmasaydı, gezegen, yıldız, yıldızlar kümesi ve galaksilerin hiç biri oluşamaz, birbirleri üzerine yığılır kalırdı! Ya da tam tersine darma dağın dağılıp gider, «ilkel evren maddesi»nden bugün eser bile kalmazdı! Oysa evren en küçük gezegenler ile yıldızlardan en büyük galaksilere kadar bir «denge durumu» biçiminde birbirlerinin çevrelerinde dönerek yol al-

makta ve birbirlerinden açılarak (genişleyerek) evren yolculuğunu sürdürmektedir.» (22).

Kur'an'da, bu hakikat «Biz (Allah) gökü kuvvet (enerji) ile kurduk ve onu genişletenleriz» (23) denilerek dile getirilmektedir.

Hayat (can) nedir? Hayat hakkında çeşitli nazariyeler ortaya atılmıştır. Fakat hayatın sırrı hâlâ çözülememiş ve mahiyeti aydınlatılmamıştır. Bir biokimya profesörü canlılığı şu şekilde açıklar; «Bir varlığın canlılığı ya da cansızlığı, bileşimindeki cansız moleküllerin düzenlediği ince kuruluş (mimâri) ve ince yapıdan ileri gelir. Demek, bir canlı varlığın canlılığını ancak onun molekülleri düzeyindeki ince kuruluşu (mimârisi) ve ince yapısı verir.» (24).

Evet kimyada uzun zincirli ayrı ayrı birkaç bileşik aynı formülle gösterildiği halde bunların atomlarının uzaydaki dizilişleri birbirlerinden farklı olur. Böyle dizilişlere izomeri denir. Organik bileşiklerin özelliklerini tayin eden faktör izomeridir. Aynı formülle ifade edilen bileşikler uzaydaki dizilişlerine göre başka başka fiziksel ve kimyasal özellikleri kazanırlar. Bunların enerji miktarları da değişir. Acı badem ile tatlı bademin formülleri tamamen aynı olduğu halde bunların acılık veya tatlılığını atomlarının uzayda diziliş şekilleri verir.

Bakır, gümüş ve demir parçalarından ne kadar düzgün ve enerji tasarrufu sağlayacak bir makina yaparsak yapalım bu maddelerde fiziksel ve kimyasal değişiklikten başka birşey görülmez. Fakat bir varlığın canlılığının, bileşimindeki atom ve moleküllerin dizilişinden ileri gelmesi bize imkansız gibi geliyor. Can atomlarının diziliş ve münasebeti ile meydana gelen enerjiden başka olmalıdır. Çünkü canlıda canı sebebiyle neslini devam ettirme, neslini koruma, hissetme ve gayeli hareket etme gibi özellikler meydana geliyor. Enerjide bu özellikler yoktur. Bir milyar tane cansız bir araya nasıl dizesek dizelim, yine bir cansız eder. Gerçi canlıların vücutları mükemmel bir mekanizma sistemidir. Mekanizma sistemi, ince hesaplı düzgün ve kompleks oluşuna göre çeşitli enerjileri daha iyi kulanır ve dönüştürür. Canlılarında besin enerjisini kimyasal enerjiye dönüştürmek ve aldıkları besinleri kendilerine özgü bir hale çevirmek için kompleks ve ince hesaplı makinalarının olması şarttır, fakat canlılık için bu yet-

mez. Çünkü canlılar, robot değildir. «Allah ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır.» (25).

Bu konuyu biraz açıklayalım :

Biokimyacıların da itiraf ettiği gibi, canlının en küçük parçası olan hücre, yüzbinlerce molekülün tertibiyle düzenlenmiş öyle bir minik mekanizma sistemidir ki, tekniğin en ileri seviyedeki imkanlarıyla yapılmış elektronik beyinler bunun yanında çocuk oyuncuğu gibi kalır. Hücrelerin yapımında kullanılan organiz bileşikler ise Protein, nükleik asit, lipid, karbonhidrat ve steroidlerdir. Bunlar da, C, H, O, N, P, ve S bileşikleridir. Bütün bu bileşikler hücrenin organellerinde vazifelerine göre yerlerini alırlar. Her canlı türüne ait hücre içinde yerini alan Nükleik asitler o canlı için genetik bilgi deposudur. Her canlının planını hâvi olan DNA (deoksiribonükleik asit buna dezoksiribonükleik asit de denir.) O canlının genetik bilgilerinin muazzam bir bilgi sayıdır.

DNA; Azotlu bazlar (Adenin, sitozin, guanin ve timin), şeker (deoksiriboz) ve fosforik asitlerin birbirleriyle bağlanarak oluşmuş nükleotidlerden meydana gelmiştir. Bir nükleotid de dört çeşit azotlu organik bazın çeşitli şekilde birleşmesi, canlıya ait bir şifreyi meydana getirir. Azotlu baz gruplarına göre, meydana gelen bu üç nükleotid şifrelerine kodon adı verilir (26). Omurgalı hayvan hücrelerinde karşılıklı iki iplik halinde milyonlarca nükleotid bulunur. Her nükleotid manası olan bir kelime demektir. Türkçe yazılmış kelimeler, türkçeyi bilmeyen bir ingilizce bir anlam ifade etmez. Bunların da hiç bir şeyi bilmeyen cansız ve şuursuz madde için bir anlamı yoktur. Bir insan hücresinde bir milyara yakın nükleotid vardır. İnsanın DNA'sının boyu bir metre olduğu halde iki üç mikron büyüklüğündeki çekirdek içerisinde bir mikronluk sahayı işgal eder. (Bir mikron, 1 mm. nin binde biridir.)

Bir DNA 210 milyardan fazla atomdan yapılmıştır (27). Önceden söylediğimiz gibi, bir omurgalı hayvan türünün hücresinin DNAsında o hayvanın hücresinin protein ve diğer moleküllerden meydana gelecek çeşitli görevleri üstlenen organellerin ve (insanda) 60 trilyon hücreden teşekkül edecek doku ve organların yapılarının plan ve şifreleri bulunur. Muhal olmasına rağmen haydi diyelim ki, bir hayvanın vücut mekanizmasının planını hâvi bir DNA molekülü cansız, şuursuz, akılsız, bilgisiz milyarlar-

ca elementin bir araya gelmesiyle nasıl husule geldiyse geldi. Bu şu demektir. Bir hayvanın proteinlerinden organlarına varıncaya kadar bütün ayrıntılarıyla vücut makinasının bilgilerini içine alan bir mikron büyüklüğünde minik bir kitap kainata dağılmış olan 5 6 elementten (C, H, O, N, P, S,) meydana gelen bir mürekkeple kendiliğinden tesadüfen nasıl yazıldıysa yazıldı. Artık bu DNA minik kitabı, kendisinde yazılmış ve şifrelenmiş bilgilere göre bu canlıyı vücuda getirir demek ne kadar anlamsızdır. Trilyonlarca 5-6 çeşit element bu tesadüfen yazılmış DNA'nın yanına gelmek ve bundaki şifreleri okuyup anlayarak belirtilen yerlerine dizilmek için aralarında anlaşıp ittifak edecekler ve yerlerini alarak vücut makinası meydana gelecek, sonra tekrar bu vücut makinası bir planını çıkaracak ve elementler bu plana göre yerlerini alacak ve bu işlem durmadan binlerce nesil devam edecek! Allah'ı hesaba katmadan kainatta bulunan cansız maddenin böyle bir işlem yapmasına imkan var mıdır? Elbette kainatta buna hiçbir imkan yoktur. Peki DNA daki bu şifreleri kim anlayıp tatbik edecek. Cansız, ölü, şursuz, akılsız bilgisiz madde bunu yapamıyor. Enerjide aynı madde gibidir. Şuur ve bilgiyle kontrol edilmeyen enerji düzensiz olarak yakar ve yıkar, hiç bir işe yaramaz. Enerji bir kimsenin istediği bir eseri yapabilmesi için şuur ve bilgi ile kontrol altına alarak kullandığı bir vasıttan ibarettir. Şuur ve bilgi ile kontrol ortadan kalkınca enerjiden faydalanılmaz. Nitekim bir hücre veya bir canlı ölünce element ve moleküllerinin dizilişi hemen bozulmadığı halde onların her biri bir kimya fabrikası gibi çalışan organel ve organlarının fonksiyonları durur. Ve vücut makinaları hiçbir işe yaramayarak zamanla dağılır ve saçılır. O halde DNA daki genetik bilginin tatbiki, Allah'ın bunu kontrol ve tatbik etmek güdüsünü kendisine yüklediği can ile oluyor demektir.

Hücrenini iskeletinde ve stoplazmanın terkinde yerlerine göre rol sahibi olan proteinler bitki ve hayvan hücrelerinde birbirlerinden farklıdır. Proteinler 25 çeşidi bulunan yüzlerce aminoasit moleküllerinin çok düzgün ve kendilerine mahsus terkipleriyle oluşur. Çeşitli olan aminoasitler amino grubu ($-NH_2$) ve karboksil grubu ($-COOH$) denilen noktalarından ki bunlara peptid bağı da denilir. Birleşerek orta ve büyük protein moleküllerini oluştururlar. Bir hayvan hücresinde genetik bilgilerine göre binlerce protein sentezlenir. Bir büyük proteinin atom adedi milyonlara varır (28).

Eğer «Mademki bir protein yüzlerce aminoasidin belirli oranlarla ve özel bir düzenle kombinasyonu ile oluşur, o halde sonsuz sayıda protein molekül çeşidi olasıdır.» (29) denilirse; deriz ki, zamanımızda aminoasidlerin çoğu organik maddelerden kimyasal yollarla sentezlenebilmiştir. Sonra aminoasidler bir canlının DNA sında kayıtlı bulunduğu şekilde birleştirilemezse bu gerçek ve düzenli protein olmaz. Kimyasal yollarla yapılan sentez sonucunda ancak düzensiz bir leke (aminoasid) yığılından başka bir şey meydana gelmez. Bir metal parçasının da şuarsuz dış tesirlerle sonsuz sayıda şekil alma ihtimali vardır. Ama bunun, planına göre bir motorun debriyaj dişlisi şeklini alabilmesine ne kadar imkan ve ihtimal vardır! Bir canlıda bulunan gerçek bir proteini sentezleyebilmek için o canlının DNA sındaki şifrelere göre mikroskoplarla dahi görülemeyen 25 çeşit binlerce aminoasidi teker teker düzenlice dizmek gerekir. Mesela; bir toplu iğne ucu kadar bir proteini DNA sındaki şifrelere göre aminoasidlerden dizmeye insanın gücü yetmez. Çünkü insan ne kadar küçük mikro- alet yapabilirse yapsın aminoasidleri teker teker yakalıyarak dağıtmadan istediği şekilde dizebilmek onun gücünü aşar. İnsan element bileşiklerinde cari olan kimya kanunlarının dışına çıkamaz. Bu işi bunca zekasına rağmen insan yapamayınca, tabiatta bulunan cansız ve şuarsuz elementler hiç de yapamazlar. Demek ki, gerçek proteinleri sentezlemek canlı hücrelerin işi oluyor.

Zamanımızda aminoasidlerden proteinin sentezlenmesi için çalışılmaktadır. İleride bir protein sentezleyebilseler bile, bu bir hücrenin yüzbinlerce parçasından biri demektir. Yani bir motorun bir vidası demektir. Bir vida ile motor meydana gelmez. Sonra bir protein sentezlenebilse bile bu insan zekası ile yapılmıştır. Cansız ve şuarsuz maddeden proteinler bu şekilde çıkıp hesaplı ve düzenli bir şekilde hücreleri husule getiriyor demek değildir.

Haydi diyelim ki, bir protein molekülü tesadüfen meydana geldi. Bu kendi kendine çoğalarak hücrenin organellerindeki yapısına göre yerlerini nasıl alacak? Bundan canlıların üreme ve kalıtım planları nasıl vücut bulacak ve bunları kim anlayıp tatbik edecek. Dünyanın bütün kimya fabrikaları bir araya gelse, gözle görülmeyen bir hücrenin hele bir karaciğer hücresinin yaptığını yapamazlar. Hücreyi bilmeyen ve marifetlerini anlamayan O'nu beş altı elementin kombinasyonundan meydana gelmiş bir bileşik yığını zanneder. Allah'ı bilmek için sadece hücrenin genlerini ve mitokondrilerini ve bunlardaki rafları (Cristaları) ve vazifelerini öğrenip üzerlerinde düşünmek yeter.

İnsan, canlıların yapısını Allah'a değil de cansız ve akılsız «bir şey yaratamayan, yaratılan, kendilerine ne bir zarar ve ne de bir fayda verebilen, öldürmeye, can vermeye ve ölenleri diriltmeye güçleri yetmeyen» (30) maddeye verince muhallerin içine düşer ve karanlıklar içinde kalır. Hem de «...birbiri üstüne yığılmış karanlıklar, öyle bir karanlığın içinde kalan elini çıkardığı vakit hemen hemen bunu bile göremez. Allah kime nur vermemişse artık onun için bir ışık yoktur.» (31) Crick'in 1961'deki çalışmasından sonra genetik bilimi üzerindeki ilerlemeler evrimcilerin pek çoğunu şaşkına çevirmiştir. Menfi yığılmaların bir tarafa bırakılması, dağılmaların sayılmaması şartıyla sadece bir canlının DNA gibi bir şifre sisteminin tesadüfen husule gelmesine bile hiçbir imkan yoktur. Buna kâinatın ne yaşı ne de maddesi yetmez. Bu gerçeği evrimci bir Biyolog olan Salisbury şöyle diyerek itiraf eder :

«Şimdi biz bir hücrenin hayal ettiğimizden çok daha kompleks olduğunu biliyoruz. Hücrede iş gören binlerce enzim vardır. Bu enzimlerin her birisi kendi içinde kompleks bir makine gibidir. Ayrıca her bir enzim DNA ipliğindeki bir gene karşılık sentezlenir. genin ihtiva ettiği bilgi de buna göre sentezlenen enziminki kadar büyüktür. Orta büyüklükte bir protein molekülü yaklaşık 300 amino asid ihtiva edebilir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise takriben 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotid'lik bir dizi 4^{1000} farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir loğaritma hesabıyla bunun $4^{1000} = 10^{600}$ yani 1'in önünde 600 sıfır bulunan bir sayı olduğu bulunur. Bu rakam ise aklın kavrama sınırının çok ötesindedir.» (32). Sadece bir canlı hücresinde bulunan 300 aminoasidlik bir proteinin bilgisini hâvi nükleotidler zincirinin (De-oksiribo nükleik asidin) tesadüfen meydana gelebilmesi için kâinatın atomlarından 5-6 tanesi bu kadar farklı bir şekilde bir araya gelecekler de bunlardan yalnız bir diziliş şekli bir proteinin bilgisine ait şifreleri içine alacaktır. Buna kâinatın ne ömrü yeter ne de maddesi. Yukarıda yazıldığı üzere kâinatın yaşı 10 milyar yıl, proton ve nötron sayısı yani (nükleon) sayısı da 10^{79} 'dur. Halbuki orta büyüklükte bir proteine ait nükleotidler zinciri bir hücrenin onbinde biri kadar değildir. Sonra böyle DNA tesadüfen meydana gelse ne işe yarar ki. Zamanla dağılıp saçılmaz mı? Ya trilyonlarca hücreden meydana gelecek canlı organizmanın DNA sının kendiliğinden dizilmesine hiçbir imkan var mıdır? Sonra DNA daki şifreleri kim okuyup anlayacak ve bunlara göre orga-

nizmayı düzenleyecek? Cansız ve şuursuz madde mi? Maddenin genetik şifreyi anlayacak akli olmadığı gibi, element ve molekülleri şifrede bildirilen yerlere dizmek için, aletleri ve hiç imkanları yoktur. İşte devamlı görüyoruz ki, binlerce tür canlı değişmeden, sürekli olarak yaratılıp durmaktadır. Bunları madde kör ve şuursuz enerji yaratamaz. O halde bunları yaratan kim ise Allah o'dur.

D— CANLILARIN ŞEKİLLERİ

Daha önce bütün atomların içindeki aynı cinsten parçacıkların birbirlerinin aynı büyüklükte olduklarını söylemiştik. Mesela, bir karbon elementinin altı protonunun her biri birbirleriyle eşit büyüklükte olduğu gibi demir elementinin 26 protonundan her biriyle de aynı büyüklüktedir. Bu parçacıklarda enerjinin sıkıştırılmış veya yoğunlaştırılmış şeklidir. Dağılıp saçılan enerji, kainatta 10^9 olduğu tahmin edilen atomlarda eşit parçacıklar halinde kendi kendilerine yoğunlaşıp sıkışamayacağına göre bunları birbirlerinden aynı olarak sıkıştıran şuur ve alim birisi vardır. Birkaç tane olan cinslerine göre aynı büyüklükte olan bu parçacıkları son derece hesaplı ve düzenli bir şekilde tertipleyerek atomları yaratan da aynı zat olmalıdır. «Hiçbir şey yok ki, O'nu hamd ile tesbih etmesin» (33). Fakat atom hakkındaki bu bilgileri ilim adamlarından alırız. Ne Atomu ne de parçacıklarını göremeyiz.

Her zaman müşahade ederek göreceğimiz ve bu konuyla ilgili getireceğimiz istidlâl tarzı şudur :

Etrafımızda gördüğümüz canlıların hepsi aynı maddelerden yapılmıştır. Her bir canlı türünün binlerce yıldır nesillerini devam ettiren fertleri vardır. Her bir türe ait fertlerin hepsi kendilerine mahsus ölçü, biçim ve şeklin dışına çıkamazlar, bütün koyun fertleri birbirlerinin aynıdır. Kimse bir koyunu bir sığır ile karıştıramaz. Bitkiler de böyledir. Her bir ağaçta cinsini belirleyici özellikler vardır. Mesela aynı cinsten olan çamların kentilyonlarca yaprakları vardır. Bunların hepsi aynı biçimdedir. Kentilyonlarca kavak yaprağı yine aynı şekildedir. Bunların hepsi bir el tarafından aynı biçimde biçilerek yerine konulmuştur. Bütün pembe güllerin biçimleri ve kokuları Türkiyede'de aynı şekilde Amerika'da da aynı biçim ve özelliktedir. Hiç bir ağaç türünün milyarlarca yaprağı diğer bir türünki ile karışmadığı gibi

çiçek ve meyvaları da birbirine karıştırılamaz. Koyundan koyun, tilkiden tilki doğar, kurttan hiçbir zaman kaplan veya zebra doğmaz. Kurt, arslan, sırtlan aynı gıdadan beslendikleri halde kendilerine ait biçimleri değişmez. Aynı gıdadan beslendikleri halde niçin koyun, fil büyüklüğünde ve onun suretinde değildir?

Bir alim yaratıcı tarafından yaratılarak canlıların her bir türüne belli bir özellik ve belirli bir şekil ve suret verilmemiş olsaydı ve bunlar tesadüfen meydana gelseydi, en azından türlerin ferdleri birbirlerine hiç benzemez ve karmakarışık olurdu, Veya ortada türler olmaz, şekilce birbirine benzeyen hiçbir canlı bulunmazdı. Mesela, koyundan bir defasında kurt şeklinde, diğer defasında acaib şekilli yedi kuyruklu vb. bir şey doğardı. Dünyadaki aynı cins kavak yapraklarının aynı biçimde olması şöyle dursun, bir kavağın bile bütün yaprakları başka başka biçimlerde olurdu. Çünkü madde kendiliğinden bu kadar düzenli bir şekil alamaz, yapraklar ve canlılar gibi milyarlarca ölçülü ve düzenli bir şekil halini alması şöyle dursun 2 - 3 tane düzgün prizma şeklini dahi alamazdı. Çünkü saçılan kum taneleri çeşitli şekillerde yığılırlar ve hiçbir yığın diğerinin aynı olmaz. Atılan metal veya ametal parçaları hemen hemen hiç birisi diğerine benzemeyen düzensiz şekillerde dağılırlar. İki zar atan adam, binlerce defasında hiç hata yapmadan düşüş atıyorsa, bunun zekice düşünerek bir hilekarlık yaptığına kat'i olarak hükmedilir. Bir yolun kenarında 5 er metre aralıklarla kavak ağaçlarının dikilmiş olduğunu görsek, bunun tohumlarının bu mesafelere rüzgar tarafından atıldığına değil de insan tarafından dikildiğine hükmederiz.

Canlı türlerinin binlerce yıldır devam eden nesillerinin fertleri biçim ve şekilce birbirlerinin aynı oldukları halde bunlardan her birini diğerinden ayırdeden alamet ve özellikleri de vardır. Mesela, her bir insana, onu diğerinden farketirecek ve başkasıyla karışmasını engelleyecek bir alamet ve iz verilmiştir. Hiç bir insanın parmak izi dahi diğer insanınkinin aynı değildir. Hatta bu alamet birbirlerine karıştırılmaması için hayvanlara bile konulmuştur. Halbuki bir fabrikanın mamüllerinin hepsi ayırdedilemeyecek şekilde birbirlerinin aynıdır.

Kur'an-ı Kerim'de tasvir delillerine örnekler buluruz. «Allah size suret veren, sonra suretinizi güzelleştiren, temiz ve güzel şeylerden sizi rızıklandırandır. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Alem-lerin Rabbi olan Allah ne yücedir.» (34).

NETİCE :

Maddenin yapısını önce, inançtan bağımsız bir şekilde açıkladık. Gördük ki, enerji ve madde ilâh değildir. Bunlar her türlü yaratıkta malzeme olarak kullanılmıştır. Bu sebeble önce maddenin ne olduğunu gösterdikten sonra Allah'ın varlığının bilineceğine dair bazı delilleri açıkladık.

Yerin ve göklerin nizamında, canlılar ve insan nefsinde pek çok deliller bulunduğu için Allah'ın varolduğunu bilmek mümkündür. Zamanımızda ilimlerin ilerlemesi de Allah'ın varlığına dair delilleri anlamamıza yardımcıdır. «Varlığımıza dair ayetlerimizi gerek ufuklarda (gördükleri maddelerde) gerek kendi nefislerinde onlara göstereceğiz. Nihayet O'nun hak ve gerçek olduğu kendilerine besbelli olacaktır. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi? (35).

Şayet «Canlıların yaratılışından Allah'ın varlığını istidlal etmek, Sebebiyet prensibinin, duyulur alemin dışındaki şeylere tatbik edilmesidir, sebebiyet prensibinin ise duyulur alemin dışında bir kıymeti yoktur.» denilirse; Deriz ki, insanlar «sebebiyet prensibi»ni deney ve gözlem yoluyla kazanmamışlardır. Sebebiyet prensibi tecrübe yoluyla gelmeyip aklın tabiatında vardır. Akıl, bu prensibi duyulur, duyulmaz herşeye tatbik eder ve kesin neticelere varır. Niçin saatten bir saatçinin varlığını çıkardığım halde, insan ve canlıların varlığından bir yaratıcının varlığını bilemeyeyim. Saat de eser olduğu için bir yaratıcıya muhtaçtır. Bir sinek veya bir insan da çok daha mükemmel bir eser olduğu için bir yaratıcıya muhtaçtır. «Maddeden ve çeşitli elementlerden belli bir sınıra kadar sabit oranlarda düzgün olmayan bileşiklerin dışında en basit bir canlının (virüsün) hatta bir proteinin dahi husule geldiği görülmemiştir. Tekniğin en ileri seviyedeki imkanları ile yapılmış makinaların yanlarında çocuk oyuncağı gibi kalacağı canlıların vücut organizmalarını, cansız, şuursuz, âtil, dağılıp saçılan maddelerin yaratmasına hiçbir imkan yoktur. Madde basit bir saati yapamazsa bir canlının vücut makinasını hiç de yapamaz. Madde ve enerji canlıların vücut makinalarının ve evrenin yapımında malzeme ve araç olarak kullanılmıştır. Öyleyse canlıların ve kainat nizamının yapıcısı kimdir?

Yukarıda maddenin mahiyetini inceledik. Maddenin Tanrı olamayacağını ve birşey yaratamayacağını gördük. Öyle ise, bunların yaratıcısının madde ve bunun özelliklerinin dışında büyük bir yaratıcının olacağı muhakkaktır. Eğer ben canlıların ve göklerin bir yaratıcısı olduğunu kabul etmezsem bunlar kendi kendilerini yaratamayacaklardır. Allah'tan başkası da yaratamayacaktır. Bu taktirde her şey hiçten kendi kendine çıkmış olacak veya yokken kendi kendisini yaratmış olacaktır. Aklen ve ilim bakımından bunlara hiç bir imkan yoktur.

O halde «Allah'tan başka ilah olmadığını bil» (36).

D İ P N O T L A R

- (1) Doç. Dr. Yüksel Sarıkaya Fizikokimya, s. 490 İst. 1986.
- (2) Bkz., Prof. Dr. Cavit Ener, Denel Fizik, s. 44, İst. 1979.
- (3) Prof. Dr. Cavit Ener, Denel Fizik, s. 297.
- (4) Prof. Dr. Cengiz Yalçın, Doç. Dr. Nuray Büget, Modern Fizik ve Atom Fiziği, s. 50-51, İst. 1981.
- (6) en - Nahl, 21.
- (7) Prof. Dr. Cavit Ener, Denel Fizik, s. 638.
- (8) en - Nahl, 20 - 21.
- (9) ez - Züm̄er, 42.
- (10) en - Nahl, 56.
- (11) el - Hacc, 73.
- (12) en - Nahl: 73.
- (13) Bkz., el - Araf, 195.
- (14) Prof. Dr. Münip Yeğ̄in, Atomdan Hücreye s. 45.
- (15) a.g.e., s. 44, DNA hakkında daha geniş bilgi için Prof. Dr. Sevinç Karol başkanlığında bir heyet, Modern Biyoloji C. İ, s. 216-266, Ank. 1980.
- (16) el - A'raf, 195.
- (17) Bkz., Mutahher Yenson, İnsan Biokimyası, s. 7, İst. 1981.
- (18) el - Vâkıa. 58 - 59.
- (20) er - Ra'di, 16.
- (21) Lukman, 10 - 11.
- (22) Toygar Akman, Sibernatik açıdan evrenin var oluşu, bilim ve teknik dergisi, Sayı. 133, s. 8, Aralık, 1978.
- (23) ez - Zâriyât, 47.
- (24) Mutahher Yenson, İnsan biokimyası, s. 2-3.
- (25) er - Rûm.
- (26) Bkz. Claude A. Ville, çev. M. Nihat Şişli ve arkadaşları genel biyoloji, s. 14, s. 38 vd. İst. 1979.
- (27) Bkz. Prof. Dr. Münip Yeğ̄in, Atomdan Hücreye s. 42 İst. 1980.
- (28) Bkz. Claude A. Ville a. esr. s. 36, 45 63.
- (29) Bkz. Claude A. Ville, s. 36.
- (30) el - Furkan 3.
- (31) en - Nûr, 40.
- (32) Dr. Henry M. Morris Yaratılış Modeli, s. 63-64, Çev. Doç. Dr. Adem Tatlı, Doç. Dr. Ekip Keha ve arkadaşları, Ank. 1985.
- (33) el - İsrâ, 44.
- (34) el - Mü'min, 64.
- (35) Fussilet, 53.
- (36) Muhammed, 19.